

Manel Jovells

President de la Unió Catalana d'Hospitals

UN ACORD PER A LA SANITAT

Estem vivint uns moments de profunda crisi econòmica, de model de societat i de valors. Hem passat d'una situació de seguretat (en el present i en el futur) a una situació d'incertesa, en la qual fins i tot el que fa poc semblava sagrat i intocable, ara es veu qüestionat i posat en dubte, com per exemple la sostenibilitat de l'Estat de benestar i la d'un dels seus grans pilars: la sanitat.

Tenint en compte que la despesa sanitària representa una part molt important de la despesa pública de les nostres administracions (el 38% en el cas de la Generalitat de Catalunya), quan cal fer polítiques dràstiques amb la finalitat d'ajustar la despesa als ingressos (que disminueixen any rere any a causa de la crisi) és inevitable que aquesta partida no pugui quedar al marge de les retallades.

És per això que, fa poc més d'un any, l'acabat d'estrenar Govern de la Generalitat es va marcar l'objectiu de reduir el dèficit avançant-se a les actuals exigències del Govern central. Aquest ajust va suposar per al sector sanitari català passar d'uns creixements mitjans del 9,5% anual, entre el 2003 i el 2009, a experimentar una brusca frenada el 2010 (en què només va créixer un 0,2%) i a baixar el 7,5% el 2011, en termes de despesa real (gairebé 900 milions d'euros). Aquest fet va suposar paralitzar inversions, afinar l'administració sanitària, actuar sobre la farmàcia...

Davant això, el sector va reaccionar ajustant costos i condicions laborals i de funcionament fins al límit assumible. Aquests ajustos han tingut per tant impacte ens els professionals, però també en els ciutadans que han vist disminuir l'accessibilitat al sistema en allargar-se determinades llistes d'espera per patologies no urgents. I això ho hem fet a Catalunya, on tenim una despesa sanitària per habitant inferior a la mitjana del conjunt de les comunitats autònomes, malgrat tenir un sistema sanitari de reconegut prestigi.

Per tant, la sanitat a Catalunya és eficient, ha fet els deures, i la major part del sector i dels seus professionals han demostrat un altíssim grau de maduresa, professionalitat i compromís amb la situació del moment.

És per tot això que des de la Unió Catalana d'Hospitals veiem amb preocupació la política d'ajustos empresa ara pel Govern central. L'objectiu de reduir 7.000 milions d'euros en sanitat no s'aconseguirà ni de bon tros amb les mesures que s'han anunciat fins ara, decidides, a més, sense les autonomies. Alhora, no es deixa d'insistir que el problema és de les comunitats autònomes, com si amb això volguessin assenyalar, abans que res, els culpables de no aconseguir uns objectius que són inabastables només amb les mesures del real decret. Per aquesta raó, temem que es vulgui centrifugar l'esforç i que torni a recaure sobre els mateixos.

A més, la situació es pot agreujar amb l'increment de l'IVA anunciat recentment. L'activitat sanitària està exempta d'aquest impost, la qual cosa significa que les entitats suporten l'IVA en les compres de productes o serveis no assistencials però no el poden repercutir en l'activitat assistencial que presten. Des de la Unió, fa molt de temps que demanem, i ara és més necessari que mai, l'aplicació d'un tipus superreduït d'IVA (actualment del 4%)

A Catalunya tenim una despesa sanitària per habitant inferior a la mitjana del conjunt de les autonomies

pels béns i serveis vinculats a l'activitat d'un sector tan necessari per a la nostra societat.

Compremem que un país no pot suportar dèficits continuats ni endeutaments impossibles i entenem que el sector sanitari no pot ser aliè a l'esforç global. Però de la mateixa manera pensem que no seria admissible que no es tingués en compte l'esforç ja realitzat i es pretengués que tornéssim a assumir un esforç similar al fet fins ara.

Des de la Unió reclamem transparència i equitat en la distribució de l'esforç entre les diferents comunitats autònomes, i sobretot, els acords polítics i socials necessaris per afrontar els problemes de cara, donar resposta eficaç als nous reptes i preservar allò que és essencial del nostre sistema sanitari.

Si no és ara el moment de fer-ho, quan serà? Què estem esperant?